

Μητέρα Τερέζα - Η Απάτη της Καλκούτας

Στην Εκκλησία (ορθόδοξη και καθολική), είναι γνωστό το αξίωμα, πως όσο μεγαλύτερος απατεώνας ή εγκληματίας είναι κάποιος κατά την διάρκεια του βίου, τόσο μεγαλύτερος «άγιος» γίνεται. Σ' αυτό το αξίωμα δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση, μια σύγχρονη «αγία» της καθολικής Εκκλησίας, που απολαμβάνει όμως γενικότερης εκτίμησης και είναι γνωστή και με το προσωνύμιο «η αγία των φτωχών»: Η Μητέρα Τερέζα.

Η Αγκνές Γκόντζε Μποζαντζιού (αυτό είναι το πραγματικό της όνομα), ήταν αλβανικής καταγωγής και γεννήθηκε στην πόλη των Σκοπίων το 1910, όταν αυτά βρισκόταν ακόμα υπό την κατοχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Εγκατέλειψε το σπίτι και την οικογένειά της, στα 18 της χρόνια, όταν αποφάσισε να ενσωματωθεί στην ιεραποστολική οργάνωση «Αδελφές του Λορέτο» και μέσω αυτής κατέληξε στην Ινδία το 1929. Το όνομα Τερέζα το επέλεξε το 1931, εμπνευσμένη από μια σχετικά πρόσφατη αγία της εποχής της, την Γαλλίδα καλόγρια Μαρί Φρανσουάζ Θηρεσί Μαρτέν, πιο γνωστή ως αγία Θηρεσία. Το «έργο» της έτσι όπως το γνωρίζουμε σήμερα, ξεκινά περίπου το 1950, όταν ασκεί έντονες πιέσεις στον πνευματικό της, αρχιεπίσκοπο Περιέ, να μεσολαβήσει προς το Βατικανό και να ζητήσει άδεια για να ξεκινήσει το ιεραποστολικό της έργο, κάτι που τελικά έγινε.

Η Μητέρα Τερέζα, έτσι όπως την γνωρίζει ο πολύς κόσμος σήμερα, είναι ουσιαστικά ένα δημιούργημα της τηλεόρασης, καθώς μέσω αυτής έγινε γνωστή στο ευρύ κοινό, το 1969, όταν και προβλήθηκε μια εκπομπή-αγιογραφία στον βρετανικό τηλεοπτικό σταθμό BBC με θέμα το υποτιθέμενο φιλανθρωπικό της έργο. Λίγο αργότερα κυκλοφόρησε και βιβλίο με τίτλο «Κάτι όμορφο για τον Θεό». Έχει ιδιαίτερη σημασία εδώ, να διερευνηθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες άρχισαν να αποδίδονται υπερφυσικές ιδιότητες στην Μητέρα Τερέζα. Στα πλαίσια των γυρισμάτων για την συγκεκριμένη εκπομπή, ο φωτογράφος του συνεργείου, πήγε να φωτογραφήσει το εσωτερικό των χώρων του ιδρύματος της Μητέρας Τερέζας. Οι συνθήκες φωτισμού δεν ήταν οι ιδανικές και το αποτέλεσμα θα ήταν

απογοητευτικό. Τότε ο φωτογράφος θυμήθηκε πως είχε μαζί του, το νέο φιλμ της Κόντακ που είχε βγει στην αγορά εκείνη την εποχή και που υπόσχονταν αξιοπρεπή αποτελέσματα σε συνθήκες χαμηλού φωτισμού. Ο φωτογράφος τράβηξε τις φωτογραφίες, ανάμεσα στις οποίες υπήρχε και κάποια με την Μητέρα Τερέζα. Όταν γύρισε στην Βρετανία για να τις εμφανίσει, έμεινε έκπληκτος με το αποτέλεσμα, καθώς η ευκρίνεια των φωτογραφιών ξεπέρασε και τις προσδοκίες του. Έκπληκτος έμεινε και ο υπεύθυνος παρουσιαστής της εκπομπής Malcolm Muggeridge, όχι όμως για τον ίδιο λόγο. Ο Muggeridge έδειχνε εντυπωσιασμένος από το φως που εμφανίζονταν γύρω από την εικόνα της Μητέρας Τερέζας και το απέδωσε σε κάτι θείο και υπερφυσικό. Τί κι αν αυτό το φως δεν ήταν τίποτε άλλο από παιχνίδια του φακού που είχαν σχέση με την αντανάκλαση του φωτός; Ο Muggeridge είχε ήδη αποφανθεί ...

Έκτοτε, το όνομά της και το «έργο» της, έλαβε μυθικές διαστάσεις. Η απουσία οποιουδήποτε ελέγχου των ισχυρισμών της Μητέρας Τερέζας, σχετικά με το φιλανθρωπικό της έργο και τα ιδρύματά της, βοήθησε αρκετά στην εδραίωση της φήμης της, μέχρι που κάποιοι άπιστοι Θωμάδες, μπήκαν στη διαδικασία να διερευνήσουν το περιβόητο έργο της. Τα στοιχεία ήταν αρκετά και ικανά για να απομυθοποιήσουν την αγιοσύνη της Μητέρας Τερέζας και να της προσάψουν έναν πιο περιγραφικό τίτλο: «Η Απάτη της Καλκούτας».

Όταν πέθανε η Μητέρα Τερέζα, το Βατικανό έσπευσε να κινήσει τις διαδικασίες αγιοποίησης, παρ' όλο που σύμφωνα με τους κανόνες της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, χρειάζεται η παρέλευση 5 ετών από τον θάνατο κάποιου πριν αποφασιστεί η ενδεχόμενη αγιοποίησή του. Ο λόγος είναι για να μην λαμβάνονται αποφάσεις εν θερμώ κι εν μέσω ενός ενθουσιασμού και για να υπάρχει ο άφθονος χρόνος εξέτασης των όποιων ισχυρισμών περί αγιότητας, και το πιο βασικό: Πρέπει να «πιστοποιηθεί» κάποιο «θαύμα».

Στην περίπτωση όμως της Μητέρας Τερέζας, οι διαδικασίες αγιοποίησης, ξεκίνησαν από τον πάπα Ιωάννη Παύλο τον Β', σχεδόν αμέσως μετά τον θάνατό της, το 1997. Είναι γνωστό βέβαια, πως ο συγκεκριμένος πάπας, είχε πραγματοποιήσει τόσες αγιοποιήσεις, όσες όλοι μαζί οι προκάτοχοί του (σχεδόν 500).

Το απαιτούμενο θαύμα, δεν άργησε και πολύ να βρεθεί. Μια 35χρονη γυναίκα απ' την Βεγγάλη, ονόματι Μόνικα Μπεςρά, ισχυρίσθηκε ότι είδε μια μυστηριώδη δέσμη φωτός να περικυκλώνει την εικόνα της Μητέρας Τερέζας που είχε στο σπίτι της κι

από εκείνη τη στιγμή απαλλάχτηκε απ' τους καρκινικούς όγκους που είχε. Φαίνεται πως το Βατικανό θεώρησε ισχυρότερη και πιο αξιόπιστη την μαρτυρία της γυναίκας από την μαρτυρία του γιατρού της Ραντζάν Μουσταφί, ο οποίος υποστήριξε, πως η Μπεσρά ουδέποτε είχε καρκινικούς όγκους, αλλά άσχετες με τον καρκίνο, κύστες, οι οποίες μάλιστα είχαν θεραπευτεί 9 μήνες πριν, με τα συμβατικά φάρμακα.

Παρ' ότι όμως το πολυπόθητο «θαύμα» ευρέθη, εν τούτοις δεν έλειψαν και κάποιες επιφυλάξεις ως προς τις αντιδράσεις που θα μπορούσε να επιφέρει η ενδεχόμενη αγιοποίησή της, καθώς η Μητέρα Τερέζα είχε κάποιες θέσεις οι οποίες ενδεχομένως δεν θα έβρισκαν σύμφωνους ακόμα και σχετικά θρήσκους καθολικούς, ενώ φερόταν αναμεμιγμένη και σε οικονομικά σκάνδαλα. Η Μητέρα Τερέζα δεν ήταν και τόσο «φανατική» όσον αφορά την χειραφέτηση των γυναικών, τις οποίες θεωρούσε, κατά κάποιον τρόπο, σαν μηχανές αναπαραγωγής, ήταν κατά της αντισύλληψης, ενώ όταν παρέλαβε το Νόμπελ Ειρήνης το 1979 (για «τις εκστρατείες της σχετικά με την ενημέρωση για τη φτώχεια»), δεν δίστασε να δηλώσει πως *«ή άμβλωση είναι καταστροφική για την ειρήνη»* και πως *«όταν μια μητέρα σκοτώσει το παιδί της, τι άλλο απομένει απ' το να σκοτώσουμε ο ένας τον άλλον;»*, αφήνοντας άφωνο το ακροατήριο. Πολλοί φυσικά αναρωτήθηκαν, πως ήταν δυνατόν αυτή γυναίκα να διατυπώνει κρίσεις για την ερωτική συμπεριφορά, την αναπαραγωγή και τον οικογενειακό προσανατολισμό των άλλων, όταν αυτά, αποτελούσαν άγνωστα στοιχεία για την ίδια.

Η θρησκευτική της παράνοια γίνεται ακόμη πιο προφανής, όταν τολμά να ισχυρισθεί πως *«το AIDS είναι μια δίκαιη τιμωρία, για την ανάρμοστη ερωτική συμπεριφορά»*. Κάποιοι ίσως θα ισχυριστούν, πως παρά την όποια γνώμη της για το AIDS, το ίδρυμά της στον Σαν Φραντζίσκο ονόματι «Δώρο Θεού», φιλοξενεί άστεγους φορείς του ιού του AIDS. Οι συνθήκες που επικρατούν εκεί όμως, είναι τουλάχιστον καταθλιπτικές. Δεν επιτρέπεται η τηλεόραση, το ποτό, το κάπνισμα, η επίσκεψη φίλων (ακόμα κι αν πεθάνουν), ενώ η χορήγηση μορφίνης (για τους πόνους) είναι αρκετά φειδωλή.

Η Μητέρα Τερέζα ήταν εναντίον του διαζυγίου. Αυτή της η θέση όμως δεν την εμπόδισε καθόλου να συγχαρεί την φίλη της πριγκίπισσα Νταϊάνα, όταν αυτή χώρισε με τον Κάρολο της Αγγλίας. Αυτή η υποκριτική θέση της Μητέρας Τερέζας, δεν διέφερε και πολύ από την πρακτική της Εκκλησίας στον παρελθόν, που πουλούσε συγχωροχάρτια στους πλούσιους, αφήνοντας έτσι ελεύθερο τον δρόμο προς την Κόλαση για τους φτωχούς.

Παρ' ότι διαφημίζεται ως αγία των φτωχών, η πραγματικότητα λέει πως ήταν περισσότερο θεωρητική της φτώχειας και της αυτομαστίγωσης, παρά φίλη των ίδιων των φτωχών. Πίστευε πως ο ανθρώπινος πόνος είναι «δώρο» Θεού. Κι ενώ στους ξενώνες που διατηρούσε στην Καλκούτα για τους φτωχούς, δίδασκε την εγκράτεια και την υπομονή, η ίδια ζούσε πλουσιοπάροχα σε διάφορες πολυτελείς κατοικίες ανά τον κόσμο, όταν δε ο Θεός της έστειλε κι αυτής κάποια «δώρα», άφησε κατά μέρος τις αμπελοσοφίες και τις τριτοκοσμικές συνθήκες της Ινδίας και πήγαινε να νοσηλευτεί σε ακριβά νοσοκομεία (με προτίμηση στα αμερικανικά). Δίδασκε την σεμνότητα και την ταπεινότητα, αλλά η ίδια, αφήνοντας την μετριοφροσύνη κατά μέρος, φρόντισε να δώσει το όνομά της σε σχεδόν 500 μοναστήρια τα οποία ίδρυσε.

Η ξύλινη επίπεδη γλώσσα δεν θα μπορούσε να λείπει από το «οπλοστάσιο» του «θείου» λόγου της. Όταν ρωτήθηκε από κάποιον δημοσιογράφο, πως μπορεί να γίνει ένας κόσμος καλύτερος, όταν είναι γεμάτος φτωχούς, απάντησε με την γνωστή ξύλινη διπλωματική γλώσσα της Εκκλησίας: *«Με το να χαμογελούν περισσότερο».*

Την ίδια ξύλινη γλώσσα χρησιμοποίησε κι όταν κλήθηκε να σχολιάσει τον υπερπληθυσμό της Ινδίας σε σχέση με τα πιστεύω της περί άμβλωσης κι ελέγχου γεννήσεων: *«Ο Θεός φροντίζει για τα πάντα. Για τα λουλούδια, για τα πουλιά, για οτιδήποτε έχει δημιουργήσει στον κόσμο. Κι αυτά τα μικρά παιδιά είναι η ζωή του. Ποτέ δεν θα είναι αρκετά».*

Εύστοχα παρατηρεί όμως ο δημοσιογράφος Κρίστοφερ Χίτσενς: *«Αφού ο Θεός φροντίζει για τα πάντα, τότε τί λόγο ύπαρξης έχουν τα φιλανθρωπικά της ιδρύματα;».*

Όταν, σημειώθηκε έκρηξη στο εργοστάσιο χημικών «Union Carbide» στην πόλη Μποπάλ, εξαιτίας έλλειψης μέτρων ασφαλείας, σκορπίζοντας τον θάνατο σε 2.500 άτομα και μολύνοντας ακόμη περισσότερα, η μητέρα Τερέζα έσπευσε στο σημείο αυτό. Εξοργισμένοι συγγενείς των θυμάτων, που την υποδέχτηκαν στο αεροδρόμιο, ζητούσαν την γνώμη της και την συμβουλή της για το τι θα έπρεπε να κάνουν. Και η Μητέρα Τερέζα την έδωσε: *«Συγχωρέστε, συγχωρέστε, συγχωρέστε».*

Κατά την επίσκεψή της σε μια από τις πιο μεγάλες φτωχογειτονιές του Νέου Δελχί, κάποιοι εξαθλιωμένοι κάτοικοι, της έκαναν την παρατήρηση πως χρειάζονται στέγη και δουλειά και όχι φιλανθρωπία. Το πνευματικό επίπεδο της Μητέρας Τερέζας έκανε και πάλι αισθητή την παρουσία του: *«Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να μάθουμε πρώτα, ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλον».*

Τί ειρωνεία και τί υποκρισία όμως; Αυτή που προέτρεπε τους άλλους να «συγχωρούν» τους εγκληματίες, δεν συγχωρούσε την άμβλωση. Η υποκριτική στάση της Μητέρας Τερέζας, θα αναδειχθεί λίγα χρόνια μετά τον θάνατό της, όταν και δημοσιεύθηκε η προσωπική της αλληλογραφία, μέσα απ' την οποία διαφαίνεται, ότι όχι μόνο νιώθει κλυδωνισμένη την πίστη της, αλλά έχει και αμφιβολίες ακόμη και για την...ύπαρξη του ίδιου του Θεού! Του Θεού, τον οποίο επικαλούνταν συνεχώς κατά την διάρκεια του βίου της και πάνω στον οποίο έχτισε το φιλανθρωπικό της «έργο».

Κατηγορήθηκε ακόμη κι από μοναχές που είχαν θητεύσει δίπλα της, για τις ακραίες απόψεις τις, περί τυφλής πίστεως, υπακοής και εγκράτειας, αν και υποστήριζε το κατά συνθήκην ψεύδος, ακόμα και την παραβίαση των νόμων, εάν ήταν αναγκαίο. Είναι δε χαρακτηριστικό της εγκράτειας και της λιτότητας στην οποία επέβαλλε τις μοναχές, που υπήρχαν περιπτώσεις, που από την υπερβολική...εγκράτεια, οι καλόγριες κατέληγαν ακόμη και να ζητιανεύουν φαγητό! Η προβολή της εσκεμμένης εξαθλίωσης, ήταν μια τακτική της Μητέρας Τερέζας, με αντικειμενικό σκοπό την λήψη όλο και περισσότερων και μεγαλύτερων δωρεών.

Είναι γνωστές οι διασυνδέσεις της με ανθρώπους της εξουσίας και του πλούτου (κι όχι απαραίτητα του «Θεού»), ενώ δεν έλειψαν και οι κατηγορίες για υπεξαιρέσεις χρηματικών ποσών. Είχε επαφές με τα διάφορα δικτατορικά καθεστώτα της Αφρικής, ενώ δεχόταν χρήματα κι από τον δικτάτορα της Αϊτής Ντιβαλιέ που έκλεβε ασύστολα το δημόσιο ταμείο της χώρας του και εξόντωσε περί τους 60.000 συμπατριώτες του. Όταν επισκέφθηκε την Αλβανία, δεν παρέλειψε να καταθέσει στεφάνι και στον τάφο του δικτάτορα Ενβέρ Χότζα, ο οποίος αναγνώριζε μόνο έναν «θεό» στον οποίο επιτρέπονταν η λατρεία: Τον εαυτό του. Γνωστές ήταν επίσης οι δοσοληψίες της με τον απατεώνα τραπεζίτη Τσαρλς Κίτινγκ. Είναι δε χαρακτηριστικό, πως όταν ο Κίτινγκ οδηγήθηκε ενώπιον της αμερικανικής δικαιοσύνης, η Μητέρα Τερέζα απεύθυνε έκκληση στο δικαστήριο για επιεική αντιμετώπιση. Όταν αυτός καταδικάστηκε, η Μητέρα Τερέζα ουδέποτε επέστρεψε τα προϊόντα κλοπής που κατείχε (1 εκατομμύριο δολάρια), παρ' ότι κλήθηκε από τον εισαγγελέα να το πράξει.

Η ίδια όταν ρωτήθηκε πόσα χρήματα διέθετε, απάντησε αόριστα «αμέτρητα». Παρ' ότι όμως διέθετε οικονομική άνεση χάρις στις δωρεές και άλλους πόρους, όσοι άποροι κατέληγαν στους ξενώνες της (ακόμη και μέχρι 60 άτομα στο κάθε δωμάτιο και μέσα σε πρωτόγονες συνθήκες), δεν απολάμβαναν μιας αξιοπρεπούς

ιατρικής περίθαλψης, αλλά γινόταν πειραματόζωα στα χέρια των Ινδών πρακτικών γιατρών, οι οποίοι «οφείλουν» πολλά στην Μητέρα Τερέζα για την εξάπλωση της φήμης τους. Το φαγητό ήταν φτωχότατο (συνήθως μια σούπα), ενώ το «ιατρικό» και «νοσηλευτικό» προσωπικό αποτελούνταν από ανειδίκευτους επί το πλείστον, μοναχούς και αδερφές, που δεν ήταν σε θέση όχι μόνο να παρέχουν τις απαραίτητες φροντίδες, αλλά ούτε και να διακρίνουν τις σοβαρές ή μεταδοτικές ασθένειες.

Οι αναφορές περί απουσίας βασικού φαρμακευτικού και ιατρικού υλικού, δεν είναι άγνωστες. Οι βελόνες ξαναχρησιμοποιούνταν σε διαφορετικό ασθενή κάθε φορά, ενώ τα αναλγητικά φάρμακα ήταν ανύπαρκτα. Η Μητέρα Τερέζα είχε μια περίεργη φιλοσοφία για τον ανθρώπινο πόνο. Έλεγε πως *«το πιο όμορφο δώρο για κάποιον, είναι να συμμετέχει στα πάθη του Χριστού»*. Μαρτυρείται μάλιστα και μια περίπτωση κωμικοτραγική, που φανερώνει την παράνοια της συγκεκριμένης «αγίας». Όταν κάποιος καρκινοπαθής υπέφερε από αβάσταχτους πόνους, η Μητέρα Τερέζα προσπάθησε να τον ανακουφίσει, χρησιμοποιώντας ως βάλαμο την...φιλοσοφία της περί ανθρώπινου πόνου, λέγοντάς του: *«Υποφέρετε. Αυτό σημαίνει πως ο Ιησούς σάς φιλά!»*. Ο ασθενής τότε σε έξαλλη κατάσταση της απάντησε: *«Τότε να πείτε στον Ιησού σας, να σταματήσει να με φιλά!»*. Όπως προαναφέρθηκε και παραπάνω όμως, η ίδια η Μητέρα Τερέζα, όταν έβλεπε τα δύσκολα με την υγεία της, προτιμούσε τις «αγκαλιές» των κλασικών γιατρών, παρά τα...φιλιά του Ιησού. Τα περισσότερα χρήματα απ' τις δωρεές ακόμη και πολύ φτωχών ανθρώπων, αντί να ξοδεύονται για την ανακούφιση αναξιοπαθούντων, κατέληγαν σε τραπεζικούς λογαριασμούς του ιδρύματος της Μητέρας Τερέζας. Στο σημείο αυτό, είναι πολύ χαρακτηριστική η αναφορά της Σούζαν Σιλντς, μιας εκ των υψηλά ιστάμενων καλογριών των ιδρυμάτων της Μητέρας Τερέζας (που αποχώρησε αηδιασμένη), η οποία έκανε λόγο για καταθέσεις 50 εκατομμυρίων δολαρίων, μόνο σε μια τράπεζα (Νέα Υόρκη).

Αρκετό φως στα φιλανθρωπικά ιδρύματα της Μητέρας Τερέζας, έριξε, μεταξύ άλλων, ο δημοσιογράφος Donal MacIntyre, ο οποίος απέκτησε πρόσβαση στο ορφανοτροφείο της «Νταγιά Νταν», υποδυόμενος τον εργαζόμενο. Οι εικόνες που περιγράφει είναι αποτρόπαιες. Δεκάδες παιδιά στοιβάζονταν σε έναν στενό θάλαμο, μερικά απ' αυτά (παιδιά με ειδικές ανάγκες) δεμένα απ' το πόδι στο κρεβάτι τους («σαν κατσίκια», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο δημοσιογράφος). Το ζεστό νερό και τα καθαρά ρούχα είναι σχεδόν ανύπαρκτα. «Ειδικοί» κατασκευάζουν φάρμακα στον διάδρομο με γυμνά χέρια. Το φαγητό

παρασκευάζεται κι αυτό στον διάδρομο, ενώ οι «υπεύθυνοι» ταΐζουν τα παιδιά με την βία, σε σημείο που να προκαλούνται και τραυματισμοί. Γενικότερα, η τήρηση στοιχειωδών συνθηκών υγιεινής, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Εν τέλει, ο δημοσιογράφος καταλήγει στην θλιβερή διαπίστωση, ότι το ορφανοτροφείο της Μητέρας Τερέζας, ελάχιστα διαφέρει από τα ορφανοτροφεία της Ρουμανίας που έγιναν γνωστά με την πτώση του καθεστώτος Τσαουσέσκου. Και μια μικρή λεπτομέρεια εδώ, που καταδεικνύει και πάλι την αυτοπροβολή και τον εγωκεντρισμό της Μητέρας Τερέζας: Οι τοίχοι των θαλάμων, δεν κοσμούνται από κάτι που θα μπορούσε να αγγίξει τις παιδικές ψυχές (π.χ. ζωγραφιές). Η μόνη τους διακόσμηση είναι μηνύματα του τύπου «Η Μεγάλη μας Μητέρα», δηλαδή η Μητέρα Τερέζα, η οποία ως φαίνεται κατέτασσε τον εαυτό της μόλις ένα σκαλοπάτι πιο κάτω από την Παναγία. Ο ίδιος δημοσιογράφος αναφερόμενος και στον οίκο ευγηρίας που διατηρούσε η Μητέρα Τερέζα, περιορίζεται να τον περιγράψει ως «λίγο καλύτερος από έναν βόθρο».

Ένας άλλος δημοσιογράφος που διερεύνησε την υπόθεση, ο Ίαν Ο'Ντόχερτι (εφημερίδα «Irish Independent»), είναι πολύ πιο σκληρός στην αποτίμησή του: «*Αν υπάρχει Κόλαση, τότε η Μητέρα Τερέζα θα πρέπει να βρίσκεται ήδη εκεί*». Αποκαλυπτικός είναι επίσης και ο δημοσιογράφος Κρίστοφερ Χίτσενς μέσα από την εκπομπή με τίτλο «Ο άγγελος της Κολάσεως» (βίντεο: 1, 2, 3), η οποία αποτέλεσε τη βάση για την συγγραφή του βιβλίου «Μητέρα Τερέζα: Στη θεωρία και στην πράξη».

Μία εθελόντρια, η Μέρι Λούντον, δήλωσε αποτροπιασμό για τις εικόνες που συνάντησε: «*Όλοι οι ασθενείς είναι με ξυρισμένα κεφάλια. Παλιά φορεία, χρησιμοποιούνται για κρεβάτια. Οι καρέκλες απουσιάζουν. Το ίδιο και τα παυσίπινα, ενώ η ιατρική περίθαλψη είναι πρωτόγονη. Παρά την ύπαρξη τεράστιων χρηματικών ποσών, η δαπάνη ακόμη και για τα πιο στοιχειώδη, είναι σχεδόν απαγορευμένη. Αντ' αυτού, γίνεται επίκληση της φτώχειας και της εξαθλίωσης για να προκληθεί ο οίκτος που θα επιφέρει περισσότερες δωρεές. Θέρμανση στους υγρούς θαλάμους δεν υπάρχει, ακόμα και τον χειμώνα, με αποτέλεσμα, κάποιοι ασθενείς, αλλά και μοναχές να ασθενούν από φυματίωση*».

Η Μητέρα Τερέζα, εκτός των άλλων, ήταν μυθομανής. Τα συνηθέστερα ψεύδη της, είχαν σχέση με το υποτιθέμενο φιλανθρωπικό της έργο, που όπως αποδείχτηκε το παραφούσκωσε αρκετά. Ισχυρίζονταν ότι το ίδρυμά της βοηθούσε μεγάλο αριθμό αναξιοπαθούντων, ο οποίος κάθε φορά ποίκιλλε: 1.000, 4.000, 7.000, 9.000. Στην πραγματικότητα όμως, οι εγκαταστάσεις δεν μπορούσαν να εξυπηρετήσουν πάνω

από μερικές εκατοντάδες ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένου και του προσωπικού. Ισχυρίστηκε ότι το σχολείο της στην Καλκούτα, είχε 5.000 παιδιά, ενώ στην πραγματικότητα δεν ήταν εγγεγραμμένα πάνω από 100. Ισχυρίστηκε επίσης ότι είχε ιδρύσει στην Καλκούτα, 102 ιδρύματα οικογενειακής μέριμνας. Εκτεταμένη έρευνα που έγινε όμως, δεν κατόρθωσε να ανακαλύψει ούτε ένα τέτοιο ίδρυμα. Οι ίδιες έρευνες έδειξαν, πως η Μητέρα Τερέζα, κατά την διάρκεια του βίου της στην Ινδία, παρ' ότι υπήρξαν αρκετές φυσικές καταστροφές και επιδημίες, η φιλανθρωπική της παρουσία, εντοπίστηκε μόνο σε μια περίπτωση. Όλα αυτά τα παραφουσκωμένα στατιστικά στοιχεία (που υποτίθεται δεν την ενδιέφεραν), ήταν βέβαια πόλος έλξης και για αντίστοιχα γενναίες δωρεές που ενίσχυαν το - ουσιαστικά ανύπαρκτο- φιλανθρωπικό της έργο.

Οι Ινδοί ορθολογιστές νιώθουν ότι δυσφημείται η Ινδία και η Καλκούτα, μέσα από την Μητέρα Τερέζα, περνώντας στον κόσμο ως στερεότυπη εικόνα, μόνο την υποβαθμισμένη πλευρά τους. Και υπάρχει η εύλογη απορία, πως μπορεί μια εκατομμυριούχος να λέει ότι *«ο πόνος των φτωχών είναι κάτι πολύ όμορφο και ο κόσμος διδάσκεται απ' αυτό το παράδειγμα δυστυχίας»*...

Πηγές

slate.msn.com | secularhumanism.org | mostlywater.org | nobelprize.org | mukto-mona.com | newstatesman.com | spiked-online.com | adamwilcox.org | atheistfoundation.org.au | positiveatheism.org | en.wikipedia.org | el.wikipedia.org | motherteresawasafraud.blogspot.com | ffrf.org | falsefaith.blogspot.com | makthes.gr